

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3130/2020. (V. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes, dr. Dienes-Oehm Egon és dr. Juhász Imre* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Kardos Sándor ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és abban kérte a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az indítványozó kifogása szerint az ellene folytatott büntetőeljárásban hozott másodfokú ítélet, amelyben az indítványozó terhére rótt cselekményt sikkasztás helyett csalásnak minősítette, és amellyel összefüggésben nem biztosította a harmadfokú eljárás lefolytatásának a lehetőségét, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát. A másodfokú bíróság ugyanis határozatában olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, így a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 386. § (1) bekezdése alapján helye lett volna harmadfokú eljárásnak.
- [3] Az alkotmányjogi panasz előzményeit érintően az indítványozó előadta, hogy az alapul szolgáló büntetőeljárásban megismételt eljárás eredményeként született meg a Fővárosi Törvényszék 12.B.749/2010. számú ítélete 2015. december 29-én, amely a büntetőjogi felelősségét pénzmosás mellett sikkasztásban állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla a jelen alkotmányjogi panaszban kifogásolt ítéletében a cselekmények jogi minősítését megváltoztatta, és az indítványozó bűnösségét csalás, hamis magánokirat felhasználása és pénzmosás miatt állapította meg. Az indítványozó utalt rá, hogy a Fővárosi Ítéltábla határozatának indokolása szerint a bíróság a bűnösség kérdésében nem hozott a korábbihoz képest eltérő döntést, kizárólag a vád tárgyává tett cselekmények jogi minősítését értékelte.
- [4] Az indítványozó szerint a jogbiztonság szempontjából fontos kérdés, hogy a másodfokú bíróság által alkalmazott új jogi minősítés olyannak tekinthető-e, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ettől is függ ugyanis, hogy helye van-e harmadfokú eljárásnak. Utalt az indítványozó a bírói gyakorlatra, amelynek értelmében az első- és a másodfokú döntésnek tartalmilag kell eltérőnek lennie. Amennyiben csupán a cselekmények anyagi jogi megítélése eltérő, nincs lehetőség harmadfokú eljárás lefolytatására.
- [5] A konkrét ügyre vetítve ezen követelményeket az indítványozó hangsúlyozta, hogy az ügyészség a vádiratban eredetileg sikkasztással vádolta meg, amely cselekmény nyilvánvalóan nem rögzíti például a tévedésbe ejtés vagy a károkozás tényállási elemeket, holott a jogerős ítélet szerinti csalás igen. Úgy véli ezért, hogy az esetében kizárt, hogy a Fővárosi Ítéltábla megmaradt a vádirati tényállás körében, ehelyett tartalmilag eltérő döntést hozott. Ezért lehetőséget kellett volna teremtenie a harmadfokú eljárásra és abban az érdemi védekezésre.
- [6] Utalt az indítványozó az Alkotmánybíróság gyakorlatára, amely szerint a jogbiztonság nem alapjog, és az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére önmagában alkotmányjogi panasz csak kivételesen alapítható. Hivatkozott továbbá az Abtv. 28. §-ára is, amely lehetővé teszi az átjárást az Abtv. 27. §-án alapuló eljárásból az Abtv. 26. §-án alapuló eljárásba, mivel a felvetett problémát a szabályozás szintjén is vizsgálhatónak tartotta.
- [7] A sikkasztás és a csalás törvényi tényállások részletes elemzését követően az indítványozó arra a következtetésre jutott, hogy a tényállás az elsőfokú és a másodfokú ítéletben nem lehet azonos, a másodfokú bíróság olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett, így helye lett volna az ügyben harmadfokú eljárásnak.

- [8] Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati lehetőségnek az indítványozó szerint nem felel meg az olyan jogi szabályozás, amelynek az alkalmazási szabályai nem egyértelműek és nem tesznek lehetővé mindenki számára előre látható jogalkalmazást.
- [9] Hivatkozott az indítványozó az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) *Dallos kontra Magyarország* (29082/95, 2001. március 1.) ügyére. Abban ugyanis épp azzal összefüggésben állapította meg az EJEB az Emberi Jogok Európai Egyezményének megsértését a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, hogy a sikkasztásért folyamatban lévő eljárásban a cselekmény minősítését a fellebbviteli bíróság csalásra módosította, és ezáltal a terheltet és a védelmet megakadályozta abban, hogy a védekezést a csalás tényállási elemeihez igazítsák.
- [10] Mindebből az indítványozó szerint az következik, hogy a Fővárosi Ítéltábla olyan cselekmény miatt állapította meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Következik továbbá az is, hogy indokolt a régi Be. 386. § (1) bekezdés *b)* pontját olyan egyértelműen és félreérthetetlenül szabályozni, amely garantálja a jogorvoslathoz való jog gyakorlását.
- [11] Kérte továbbá az indítványozó, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján rendelkezzen a kifogásolt bírósági döntés végrehajtásának a felfüggesztése érdekében.
- [12] Az indítványozó az indítványhoz mellékelt levelében kifejezetten hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016. számú ítélete ellen korábban is előterjesztett már alkotmányjogi panaszt, amely alapján az Alkotmánybíróság IV/1292/2017. számon indított eljárást. Azzal kapcsolatosan ugyanakkor 2017. augusztus 7-én azt a tájékoztatást kapta, hogy a panasz nem felel meg az Ügyrend 32. § (3) bekezdésében foglalt törvényi feltételnek, mivel az alkotmányjogi panasz előterjesztésével párhuzamosan felülvizsgálati kérelem benyújtására is sor került, amely alapján felülvizsgálati eljárás indult. Az Alkotmánybíróság levelében arra is felhívta az indítványozó figyelmét, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálását követően ismét lehetőség nyílik az alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Ezzel a lehetőséggel kívánt élni az indítványozó a jelen indítvány előterjesztése által, mivel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet Bfv.III.1.172/2017. szám alatt 2018. május 2-án elbírálta.
- [13] 2. Az indítványozót az Alkotmánybíróság a beadvány előterjesztését követően hiánypótlásra szólította fel. Abban felhívta az indítványozó figyelmét arra, hogy Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott bírói döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen terjeszthet elő. Utalt rá, hogy az indítványozó hivatkozása szerint a Kúria 2018. május 2-án Bfv.III.1.172/2017/29. számon meghozta végzését, amellyel az ügy lezárult.
- [14] Az indítványozó a beadványát az Alkotmánybíróság felhívását követően kiegészítette. Az indítvány-kiegészítés tartalmilag nagyrészt megegyezik az eredeti indítvány szövegével. Eltérés mindössze annyiban tapasztalható, hogy az indítvány utal a Kúria 2018. május 2-án kelt határozatára, amellyel a Fővárosi Ítéltábla ítéletét a felülvizsgálati eljárás eredményeként hatályában fenntartotta (indítvány 3–4. oldal), valamint rögzíti az indítványozónak a Kúria döntésével kapcsolatos álláspontját (indítvány 9–10. oldal). Az indítványozó az Alkotmánybíróság előzetes tájékoztatása ellenére az indítvány-kiegészítésben is kifejezetten a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a megsértése miatt.
- [15] 3. Megállapította továbbá az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó – ahogyan arra maga is utalt – a jelen alkotmányjogi panaszeljárást megelőzően, 2017. június 15-én a jelen indítvánnyal közel azonos tartalommal már előterjesztett egy alkotmányjogi panaszindítványt, amelyet az Alkotmánybíróság IV/1292/2017. számon vett nyilvántartásba.
- [16] Azon indítvánnyal összefüggésben az Alkotmánybíróság levélben arra hívta fel az indítványozó figyelmét, hogy a Kúria tájékoztatása szerint a Fővárosi Ítéltábla támadott 8.Bf.392/2016/113. számú ítélete ellen az alkotmányjogi panasszal párhuzamosan a Kúriához címzetten felülvizsgálati kérelmet is előterjesztett. A felülvizsgálati eljárás a tájékoztatás megküldésekor is folyamatban volt, ezért az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának nem volt helye, annak érdemi elbírálására nem volt lehetőség. Egyúttal arról is tájékoztatta az Alkotmánybíróság az indítványozót, hogy az ügyében a kúriai döntést követően – a törvényben meghatározott feltételek teljesülése esetén – alkotmányjogi panaszindítvány előterjesztésére továbbra is van lehetőség.

- [17] 4. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz befogadható-e, vagyis megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Ezen vizsgálat eredményeként az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítvány érdemi vizsgálatának az alábbi okból nincs helye.
- [18] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Jelen indítvány kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetett fel. Abban ugyanis az indítványozó nem alkotmányossági, hanem jogalkalmazási problémát nevesített az alábbiak szerint.
- [19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alkotmánybíróság állandósult gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz fűződő jog általános értelemben azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]}. Az Alaptörvény megköveteli azt is, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására {9/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [20]–[21]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság 49/1998. (XI. 27.) AB határozatában végezte el a jogorvoslathoz való alapjog értelmezését a büntetőeljárás jogorvoslati rendszerével összefüggésben (ABH 1998, 372, 382, amely megállapításait az Alkotmánybíróság a 22/2014. (VII. 15.) AB határozatban is fenntartotta (Indokolás [84])). Ennek értelmében a perorvoslat az a jogi eszköz, amelynek segítségével a vád és a védelem az elsőfokú bíróság határozatát és eljárását kifogásolhatja úgy, hogy a magasabb bírói fórum annak felülvizsgálatára és az arról való döntésre kötelezett. Az Alkotmánybíróság az alapjog tartalmát elemezve korábbi határozataiban megállapította azt is, hogy a jogorvoslathoz való jog követelményét az egyfokú fellebbezési rendszer is kielégíti, de a törvényhozó ezen túlmenő jogorvoslati lehetőséget is adhat {9/1992. (I. 30.) AB határozat ABH 1992, 59, 68 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [85]}.
- [21] Az Alaptörvény nem tartalmaz előírást arra vonatkozóan, hogy hogyan épüljön fel hazánkban a jogorvoslati rendszere. Nem található az Alaptörvényben rögzített követelmény azzal kapcsolatosan sem, hogy a jogorvoslati fórumrendszer hány fokon biztosítsa az érintett alapjog gyakorlását. Ennek megfelelően a jogorvoslati eljárás egyfokú kialakítása az Alaptörvény kívánalmainak teljességgel eleget tesz {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}.
- [22] Figyelembe véve a fentieket, az Alkotmánybíróság általános élel jelentette ki, hogy a másodfokú bíróság ítéletével szemben a további jogorvoslat biztosítása nem alkotmányos elvárás {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [96]}.
- [23] Ugyanakkor a jogalkotó a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról szóló 2006. évi LI. törvénnyel 2006. július 1-jével bevezette a harmadfokú eljárást. A harmadfokú eljárás lehetőségét a régi Be. tehát ezen időpontot követően biztosította. Így a harmadfokú eljárás kezdeményezésének a lehetősége az indítványozó előtt is nyitva állt. Annak megítélése azonban, hogy konkrét büntetőeljárásban helye van-e a harmadfokú eljárás lefolytatásának, nem alkotmányossági, hanem a régi Be. megfelelő rendelkezései alkalmazásával összefüggő jogalkalmazási kérdés.
- [24] Az indítványozó kifogását érintően ezért megállapítható volt, hogy az jogalkalmazási, illetve a bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozó kérdésekre irányul, amelyeknek érdemi alkotmányossági felülbírálatára a jogorvoslathoz való jog nem ad alapot. Az indítványozó a jogorvoslathoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját adta. Az indítvány azt célozta, hogy a bíróság által eldöntött tény- és jogkérdéseket az Alkotmánybíróság a bíróság álláspontjától eltérően értékelje.
- [25] Észlelte ezen felül az Alkotmánybíróság, hogy az eljáró bíróság nem tett maradéktalanul eleget a vádtól eltérő minősítés miatt fennállt eljárási kötelezettségeinek. A régi Be. 321. § (4) bekezdése értelmében ugyanis, figyelemmel a vádirati minősítéstől eltérő minősítésre, a bíróságnak meg kellett volna hallgatnia a vádlottat és a vé-

dőt a tárgyalás elnapolásáról. A régi Be. utaló rendelkezése a védelemhez való jog gyakorlásának, a hatékony védelem ellátásának törvényi garanciája. A szabály alkalmazásának az elmulasztását érintően ugyanakkor az indítványozó a védelemhez való jog sérelmét nem állította, így érdemi vizsgálat lefolytatására ebben a vonatkozásban sem volt lehetőség.

- [26] Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának az Abtv. 29. §-a alapján nem volt helye.
- [27] 5. Mivel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, az alkotmányjogi panasz befogadását, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel visszautasította.
- [28] Az Alkotmánybíróságnak az indítvány visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Zs. András
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [29] Egyetértek a rendelkező részben foglalt döntéssel, ugyanakkor az alkotmányjogi panasz visszautasításának indokai körében fontosnak tartom hangsúlyozni a következőket.
- [30] Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (4) bekezdése alapján, ha a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizs-

gálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó – és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott – alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésztnek tekinteni e határozat vonatkozásában.

- [31] Az Ügyrend e szabályának alkalmazása tehát abban az esetben merülhet fel, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizsgálat kizárt.
- [32] Nem vonatkozik ez a szabály ugyanakkor arra az esetre, ha a Kúria érdemben bírálja el a felülvizsgálati kérelmet (indítványt), és hatályában fenntartó döntést (polgári ügyszakban: ítéletet, büntető ügyszakban: végzést) hoz. Ilyenkor a Kúria érdemi ítéletén/végzésén keresztül a korábbi döntések is az alkotmányossági felülvizsgálat tárgyai, és fel sem merül, hogy az alsóbb fokú döntések tekintetében az alkotmányjogi panasz benyújtásának határidejét vizsgálni kellene.
- [33] Ebben a konkrét ügyben a Kúria az indítványozó védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt, érdemben bírálva el a Fővárosi Törvényszék 12.B.794/2010/828. számú és a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016/113. számú ítéletét, az indítványozó tekintetében hatályában fenntartotta.
- [34] A fentiekből következően egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria az ügy érdemében hozott határozatot. Erre tekintettel a jelen ügyben nem merülhet fel az Ügyrend 32. § (4) bekezdésének az a szabálya, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz esetén mind a jogerős döntés, mind a Kúria döntése tekintetében külön-külön kell vizsgálni az alkotmányjogi panasz benyújtásának határidejét. Emiatt az alkotmányjogi panasz elkészttségét sem lehetett megállapítani.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [35] Egyetértek a határozat rendelkező részével, eltérő azonban az álláspontom az alkotmányjogi panasz visszautasításának indokolásával.
- [36] A határozat a visszautasítás okaként az Abtv. 29. § szerinti feltételnek való meg nem felelést jelölte meg, de nem vizsgálta az indítvány határidőben történő benyújtásának kérdését. Márpedig a két vizsgálati szempont, a formai és tartalmi befogadhatósági feltételek érvényesülése sorrendet követel, elkészt indítvány esetén a befogadhatóság további feltételeit – így azt, hogy megfelel-e az Abtv. szerinti további feltételeknek – az Alkotmánybíróság gyakorlata, az ügyrendjével összhangban, nem vizsgálja [vö.: Ügyrend, 30. § (2) bekezdése d) pont].
- [37] A jelen ügyben a jogerős másodfokú ítélet a 2017. május 3-i kézbesítésétől számított 60 napos, sőt az objektív 180 napos határidő is eltelt a panasz 2018. augusztus 17. napján történő benyújtásáig, így a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016. számú ítéletével szembeni indítvány elkészt. Ugyanakkor az indítványozó a főtítkári tájékoztatásban és felhívásban foglaltak ellenére az általa igénybevett rendkívüli jogorvoslat (felülvizsgálati eljárás) eredményét, a Kúria felülvizsgálati kérelmét elutasító végzését nem támadta meg, így a jogerős másodfokú bírói döntés elkésztése sem kerülhetett orvoslásra.
- [38] Következésképpen a jelen ügyben a visszautasításnak nem az Abtv. 29. § rendelkezésén, hanem az alkotmányjogi panasz elkészttségén kellett volna alapulnia.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

[39] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1070/2018.

• • •